

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ไม่หลงไม่ทุกข์

พระดีภายในถึงเป็นหลัก ดีภายนอกไม่เป็นหลัก ดีภายในเป็นหลัก หลักใจนั้น สำคัญใจเป็นหลัก ทุกสิ่งทุกอย่างจะสม่าเสมอหมดถ้าใจตั้งได้แล้วนะ ถ้าใจตั้งไม่ได้ก็ เขาไปได้ เพราะฉะนั้นถึงว่าดีภายนอกภายใน ดีภายในสำคัญเป็นหลักได้เป็นอย่างดี ดี ภายนอกมันเหลวไหลไปได้ นะ ไปถูกสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มาซึ่มมาแทรกมาทับมาถมเข้า ล้มระนาวไปตาม ถ้าหลักใจมีแล้วไม่ล้ม เล็ดลอด ๆ ๆ ไปอย่างสบายเลยใจมีหลัก

นี่พระเราหลงไหลไปเมืองนอก เราก็ดูเคยถามหมู่ถามพวกที่ไปเมืองนอกมา พระเถรเรานะวิตกวิจารณ์ไปขายศาสนานะซีไม่ใช่ไปประกาศศาสนา กลัวจะไปขาย ศาสนา อ้าว หลงได้ง่าย ๆ เรื่องกิเลสหลอกคนนี่หลงได้ง่ายนิดเดียว ไม่มีอะไรแหลม คมยิ่งกว่ากิเลสหลอกสัตว์โลกแหละ หลงได้ง่ายนิดเดียว ข้อสำคัญก็ สกกาโร ปุริส ्हนฺติ นะซี ลากสักการะมันฆ่าบุรุษผู้โง่เขลาให้ฉิบหาย แปลว่าอย่างนั้นในบาลี ลาก สักการะนี่เครื่องล่อของมาร ผู้ผ่านนี้ไปได้แล้วสบายไม่หลง มีเท่าไรก็ไม่หลง นั้นเป็น นั้น ๆ ๆ นี่เป็นนี้ ๆ อยู่ นั่นละไม่คละเคล้ากัน ถ้าใจไม่มีหลักแล้วคละเคล้าทันที ซึ่ม ซาบทันที อันนี้ละเราวิตกวิจารณ์

เพราะฉะนั้นถึงได้เข้มงวดกวดขันกับพระกับเถรในวัดนี้ นี่ยิ่งเข้ายิ่งออกมาก มายนี้ หลั่งไหลเข้ามาแก้ง ๆ ก้าง ๆ ขวางหูขวางตา มาแล้วกดถ่วงกันลงให้หนัก ตั้งแต่ อยู่นี้ก็พอแล้วเรา...หนักพอแล้ว ตั้ง ๔๐ กว่ามากกว่านั้นก็ปิดออก ๆ พอถูกพอไถ ๔๐ อดค์ ๔๐ กว่าอยู่นี่เป็นประจำนะไม่ใช่บ่อย ๆ พระเถรในวัดนี้ เราเข้มงวดกวดขันทาง ด้านจิตตภาวนาข้อวัตรปฏิบัติไม่ให้ยุ่งกับอะไรทั้งนั้น แม้แต่เขานิมนต์ไปฉันที่นั่นที่นี้ ไม่ให้ไปนะวัดนี้ ไม่เหมือนวัดใดที่นั่นละทั่วประเทศไทยมีวัดเดี๋ยวนี้นี้แหละ เป็นวัดผีบ้า ก็ถูก เหมือนบ้า เขานิมนต์ไปฉันที่นั่นที่นี้ไม่ให้ไป ไปทำไม ไปก็ สกกาโร ปุริส ्हนฺติ มันฆ่าคน ใครได้มาก็นับห้า นับสิบละซี ได้มานับเท่านี้ นับเท่านี้ สุดท้ายนับแต่เงินไม่ได้ นับธรรมละซี ไม่ได้หาธรรม

ยังมีเมรุวัดไหนด้วยแล้วนั้นละวัดนั้นละเป็นวัดแหลกลเหลวหมดเลย ไม่มีขึ้นดี แหลละ พุดได้เต็มปากนับแต่เงินทั้งนั้นวันยังค่ำคืนยังรุ่งจะเป็นอะไรไป นับอรรถนับ ธรรมที่ไหน พุดให้เต็มปาก โลกมันเต็มเปาจะว่าไง ไม่ให้พุดเต็มปากได้หรือ นี่ใครจะ มานิมนต์ให้ไปฉันที่ไหนเราไม่ให้ไป วัดนี้ไม่ให้ไปเราตัดไว้หมดเลย เพื่อให้พระได้ บำเพ็ญภาวนา เมื่อได้คุณงามความดีแล้วพระกับโยมแยกกันไม่ออก โลกกับธรรมแยก

กันไม่ออก พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชใครติดตามพระองค์ เวลาเป็นศาสดาเอกของโลก ใครทำประโยชน์ให้แก่โลกได้มากกว่าพระพุทธเจ้าไม่มี นั่นฟังซิ แยกกันออกไหมล่ะ

เวลาหาต้องหาเวลาทำต้องทำซิ เวลาแจกจ่ายมันหากมี ถ้ามีแล้วก็แจกจ่ายกันได้ ไม่มีเอาอะไรไปแจกจ่าย มีแต่ขาดทุนสูญดอกไปเรื่อย ๆ นี่จึงได้เข้มงวดกวดขันพระเณรในวัดนี้ ใครนิมนต์ให้ไปฉันที่ไหนไม่ให้ไปทั้งนั้น ไม่รับ ถ้าหากว่าจำเป็นจริง ๆ เราเป็นคนจัดให้ทันที ถ้าจำเป็นจริง ๆ นะมีข้อแม้นิดเดียวไม่ให้มีข้อแม้มาก ถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็จัดให้เสีย ปีหนึ่งก็ได้มีหนหนึ่งแหละ โห ไม่งั้นไม่ได้จริง ๆ เสียหมดพระไม่มีอะไรเหลือแหละ

พวกเรามันพวกหลงนี่จะว่าไง มีแต่คอยจะหลงอยู่แล้ว ยังมีสิ่งมาหลอกลวงก็ยิ่งหลงได้ง่ายเพราะหาที่หลงอยู่แล้วนี้ หารู้ที่ไหนมีแต่หาหลงนั้นแหละ เต็มโลกเต็มสงสารมีแต่หาหลงไม่ได้หารู้นี่นะ ถ้าหารู้โลกอันนี้ก็ควรจะมีความสุขแล้ว นี่ไม่มีนี่นะ ไปถามซิปากไหนตอบออกมามีแต่เรื่องสกปรกโสภณ เรื่องทุกข์เรื่องยากเรื่องลำบากขาดแคลนอย่างนั้นอย่างนี้ เรื่องนั้นเรื่องนี้ยุ่งไปหมดทั่วโลกดินแดน นั้นเห็นไหม

ถ้าหารู้มันจะเป็นอย่างนั้นหรือ หารู้ต้องรู้ซิ รู้ต้องไม่หลง ไม่หลงก็ไม่ทุกข์ ไม่ทุกข์ก็ไม่ได้บ่น นี่มันบ่นกันทั้งนั้น ไปถามเศรษฐีก็ถามซิ จะเอาความสุขมาตอบให้ฟังไม่มีละ ข้ามีเงินเท่านั้นเท่านี้ข้าแสนสบายไม่มี มีแต่กองทุกข์ใหญ่อยู่ในมหาเศรษฐีนั่นเรียนให้ถึงความจริงซิ อย่าให้ถึงความจอมปลอมซิ เหล่านี้มีแต่จอมปลอมหลอกโลกนั้นแหละไม่เห็นมีอะไร เรียนให้ถึงความจริงแล้วปล่อยหมด ใช้ไปตามหลักเกณฑ์ตามความจำเป็นเท่านั้นไม่ได้ติด ใช้ไปแต่ไม่ติด มีอะไรก็ใช้ไปเมื่อมีมา ไม่มีมาไม่ต้องยุ่งนั่นเรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น

ฉิบหายหมดแหละพระกรรมฐานจะไม่มีเหลือเวลานี้ พระในวัดเราไม่พูดถึงแหละ พูดถึงวงกรรมฐานนี้ มันฉิบหายไปหมดวันละเล็กละน้อยไปเรื่อยเลย มีหลวงตาบ่าวเป็นก้างขวางคอเขาอยู่ ขวางจริง ๆ เอาจริง ๆ นะนี่ไม่เหมือนใครนะ ถ้าขัดกับอรรถกับธรรมแล้วใส่เปรี้ยวเลย แม้แต่เข้ามาในวัดยังไล่หนีทันทีไม่ให้อยู่ จะมาเปื้อนเปรอะวัดนี้ไม่ได้ ว่างั้นเลย ไม่เอาขนาดนั้นไม่ได้นะพวกชั่วมันหน้าด้านนะ พวกชั่วนี้หน้าด้านหน้าไม่บางหน้าหนาмаกพวกนี้ ต้องเอาอย่างหนักไม่หนักไม่ได้ กิเลสมาหนักธรรมะต้องหนัก ไม่หนักไม่ทันกัน จะไปเหาะ ๆ แหะ ๆ อยู่ไม่ได้

เกรงมันอะไรเกรงกิเลส มันทำทุกข์ให้คนได้มากขนาดไหน มีแต่กิเลสทั้งนั้นธรรมท่านไม่ได้ทำทุกข์ให้ใครต่อใครแหละ ถ้าเกรงกิเลสอยู่ก็ฉิบหายแหละ พระหาจะกราบจะไหว้ได้สนิทหลงคอไม่มีนะเดี๋ยวนี้ จะไม่มีนะ มีแต่ฉิบหายวายปวง ๆ ไปอย่างนั้น

สุดท้ายก็พระเหมือนโยม โยมเหมือนพระ บ้านเหมือนวัด วัดเหมือนบ้านไปแล้ว ไม่มีอะไรผิดแปลกกันแล้ว ศาสนาก็มีอยู่ในคัมภีร์เสีย ล็อกไว้ใส่กุญแจเรียบร้อย มีแต่กิเลส ออกพ้นผ่านตีตลาด เวลานี้เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมไม่ได้ออกตีตลาดนะ

ถ้าธรรมออกตีตลาดกิเลสก็สงบ โลกก็เป็นสุข อันนี้มีแต่กิเลสตีตลาดโลกถึงเป็นทุกข์มาก ความโลภก็ตี ความโกรธ ความประทุษร้ายก็ตี ราคะตัณหาก็กก็เหยียบ เตี้ยนี้มี ๓ ประการนี้ที่หนักมาก ออกมาจากความหลงเป็นต้นลำอันใหญ่โต โลกมันถึงได้ร้อนชิ ไม่ได้มองดูหาดันเหตุมัน เห็นดูแต่ผล บ่นแต่ทุกข์ บ่นเท่าไรก็ไม่หายไม่แก้เหตุมัน

ถ้าว่าผู้ชายอย่างน้อยก็อยากได้ ๕ เมีย ผู้หญิงอย่างน้อยอยากได้ ๑๐ ผัว เป็นอย่างนั้นชิ แล้วจะเอาความสุขมาจากไหนเอามาตีกัน พวกนี้พวกตีกันแหละ ถ้าคนหนึ่งเป็นเมียจริงเป็นคู่ฟุ้งเป็นฟุ้งตายกันจริง ๆ พอคนที่สองเข้ามานั่นแหละยักษ์ เข้ามาแหลกหมด ๆ เอามาชิใครอยากอวดเก่ง อวดพระพุทธรูปเจ้าลองอวดดูชิ พระพุทธรูปเจ้าบอกให้มีผัวเดียวเมียเดียว เมื่อยังแก้ถอดถอนมันไม่ได้ กิเลสตัณหายังมีอยู่ให้มีผัวเดียวเมียเดียว ท่านก็บอกชัด ๆ แล้ว ถ้านอกจากนั้นมาเป็นไฟเผาไหม้แหลกหมด แล้วผิดไปไหนพิจารณาชิ

ใครเก่งกว่าพระพุทธรูปเจ้าจมนั่นแหละ พระพุทธรูปเจ้าเป็นศาสดาสอนโลก สอนด้วยความสิ้นกิเลสชินะ พวกเรากิเลสเต็มหัวใจจะไปแข่งพระพุทธรูปเจ้าได้ยังไง คนหนึ่งสกปรกมอมแมม คนหนึ่งสะอาดเต็มที แน่ะ วันไหนเทศน์ทุกวัน ๆ เลยจะตายผู้เทศน์ก็ตี ผู้ฟังมีก็ทุ๊กก็ฟุ้งสบาย ผู้เทศน์จะตายละชิ

เอาละเท่านั้นพอวันนี้ ไม่เอามาก เหนื่อย